

Sophie graver sin egen grav ved museet - kom og spørg hvorfor

Performance-kunstner fra København vil skabe debat om døden ved at overnatte i en grav

Af Palle Herløv

pah@hsfo.dk

HORSENS - Hvorfor har vi danskere så pokkers svært ved at tale om døden? Hvorfor er vi i det hele taget berøringsangst, når snakken falder på bestemte emner? Og hvorfor handler så meget i vores moderne samfund om det ydre?

Sådan spørger performancekunstner Sophie Kirstine Dupont, som i weekenden kommer til Horsens.

Her vil hun lave en performance - en slags optræden eller et levende her-og-nu-kunstværk - ved museet på Carolinelundvej. I al sin enkelthed går det ud på at grave et hul, lægge sig ned i det, blive der hele natten, så op og lade flydende cement fylde hullet, så der skabes en afstøbning af det sted, hun har ligget. Betonafstøbningen skal efterfølgende indgå i museets samling sammen med fotografier og videooptagelser fra forløbet.

Performanceen har hun givet titlen "Watching the Night", da det er det, hun har tænkt sig at gøre. Altså, betragte natten.

- Jeg ved godt, det både er makabert og lidt provokerende at lægge sig i en grav, men det er mit håb, at jeg derved kan vække debat. Folk må meget gerne komme og tale med mig undervejs, siger den københavnske performancekunstner Sophie Dupont.

FOTO: THERESE MARIA GRAM

- Afhængig af vejret går jeg i graven ved 22-tiden, og min plan er at holde mig vågen hele natten, hvor jeg ligeså og kigger op i mørket.

Søndag står jeg op sammen med solen, siger 41-årige Sophie Dupont, der bor i København og stammer fra Risikov.

"Jeg håber, at min performance får folk til at reflektere over, hvordan de selv forholder sig til døden. Det er for mig hele meningen med kunst, at det sætter tanker i gang."

SOPHIE KIRSTINE DUPONT,
PERFORMANCEKUNSTNER

Da Folkebladet talte med hende forud for besøget i det jyske, krydsede hun blot fingre for, at det ikke begynder at regne, når hun har lagt sig til rette på den kolde sensommerjord i aften.

Kom og snak med mig
Gravearbejdet begynder ved 14-tiden i dag, og Sophie Dupont opfordrer alle interesserede til at lægge vejen forbi hendes grav til en snak eller blot for at kigge ned til hende.

- Jeg håber, at der kommer nogle og snakker. Også dem, der føler sig provokeret. Jeg ved godt, at det er voldsomt at grave sin egen grav og

VÆRKET

■ **"Watching the Night"** er titlen på Sophie Duponts værk i form af en performance, som hun laver ved kunstmuseet denne weekend.

■ **Værket består af tre dele.** Det, at hun graver sin grav, at hun ligger i den natten over og til sidst en betonafstøbning af graven, der er en meter dyb, 65 cm bred og 195 cm lang.

■ **Dupont lavede et** identisk værk ved Munkeruphus i Nordsjælland 12.-13. juli sidste år.

■ **"Watching the night"** er det første af tre projekter, som Sophie Dupont laver i samarbejde med Horsens Kunstmuseum, der fokuserer på performancekunst fra august til december.

■ **De næste to** forløb finder sted 24. september og 5. november og bærer titlerne "Space mingling With Space" og "Heavy light".

overnatte i den, men meningen med det her er netop at skabe debat om døden og om, hvordan vi forholder os til selve begravelsesritualet. For mig er måden, hvorpå vi forholder os til døden en refleksion af, hvordan vi forholder os til livet. Har man et anstrengt forhold til døden, har man det måske også til livet, og det vil jeg gerne italesætte som kunstner, forklarer Sophie Dupont og

understreger, at hendes værk skal opfattes som værende livsbekræftende og ikke mørkt og dystert.

Overfladisk samfund

Sophie Dupont, der har en fortid som maler og danser, bruger gerne sig selv og sin krop som redskab i sit arbejde med at skabe menneskelige relationer, og hun arbejder meget med ritualer i sine værker.

- Ritualer er med til at skabe rammer i vores tilværelse, og de hjælper os igennem de svære ting i livet. Jeg fornemmer imidlertid, at mange ritualer efterhånden er gledet ud af vores moderne kultur, som er blevet meget overfladisk. Alting handler om det ydre frem for de menneskelige dybder, siger hun.

- Der er intet i livet, der er statisk. Alting forandrer sig konstant. Alligevel render vi alle rundt og leder efter noget, vi kan holde fast i; huset, bilen, familien, jobbet. Prøv at tænke tilbage på, hvem du selv var for 10 år siden, og tænk så over, hvem du er i dag. Selvfølgelig er der nogle grundelementer, som er de samme, men meget vil være forandret. Det er det, jeg kalder overgange, siger Sophie Dupont.

Statens Kunstfond støtter det tredelte performanceprojekt, der fortsætter med nye forløb i september og november.